

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-470/2023-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza SEGET JADRAN d.d., u stečaju, Split, Viška 24, OIB: 31858372668 (ranije: SEGET JADRAN, d.d. u stečaju, Seget Donji, Hrvatskih žrtava 60, OIB: 62181161570), zastupana po stečajnoj upraviteljici Nataliji Mladineo, a ovaj po punomoćniku Vjekoslavu Mladineu, odvjetniku iz Splita, protiv tuženika IVICA PAVKOVIĆ iz Segeta Donjeg, Put Jakova Rotonda br. 2, OIB: 75644960904, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Novak, odvjetnica iz Trogira, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 17. srpnja 2024., uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene dana 19. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju iznos od 393.362,25 EUR (2.963.787,84 kn) sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku počevši od 14. siječnja 1998. pa do 31. prosinca 2007. po stopi propisanoj u članku 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a za razdoblje od 01. siječnja 2008. pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, nadalje, za razdoblje od 01. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a za razdoblje od 01. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotnih poena.

r i j e š i o j e

I Utvrđuje da je tužitelj povukao tužbu u dijelu zakonskih zateznih kamata traženih na iznos od 393.362,25 EUR-a (2.963.787,84 kn) za razdoblje od 9. kolovoza 1997. do 13. siječnja 1998.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe tužitelju naknadi parnične troškove u iznosu od 23.644,72 EUR-a zajedno sa zakonskim zateznim

kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotnih poena.

Obrazloženje

1. Kod ovog suda je dana 29. listopada 2014. zaprimljena tužba tužitelja SEGET JADRAN d.d. u stečaju, Seget Donji, protiv tuženika IVICA PAVKOVIĆ iz Segeta Donjeg, radi isplate.

2. U tužbi tužitelj navodi da su pravomoćnom presudom Županijskog suda u Splitu br. K-35/13, koja je postala pravomoćna dana 18. kolovoza 2014. g., Marko Mandić i tuženik Ivica Pavković, pored ostaloga, proglašeni krivim što su krajem srpnja i početkom kolovoza 1997. godine u Segetu Donjem i Splitu, Ivica Pavković, kao predsjednik Uprave tužitelja - trgovačkog društva „Seget Jadran“ d.d., Seget Donji (tužitelj), Bože Zulim, kao predsjednik Nadzornog odbora toga trgovačkog društva i Marko Mandić, kao član Nadzornog odbora toga trgovačkog društva, a ujedno i suvlasnik većinskog paketa dionica u tom trgovačkom društvu, prema prethodnom dogovoru i zajednički s ciljem pribavljanja nepripadajuće velike imovinske koristi Marku Mandiću, na sjednici Nadzornog odbora trgovačkog društva „Seget Jadran“ d.d. 28. srpnja 1997. godine, donijeli odluku kako će navedeno trgovačko društvo kupiti kuću Marka Mandića u Seget Vranjicu. Sukladno tome Ivica Pavković da je u ime trgovačkog društva „Seget Jadran“ d.d. sa Markom Mandićem 31. srpnja 1997. godine zaključio kupoprodajni ugovor kojim „Seget Jadran“ od Marka Mandića za iznos od 840.000,00 DEM protuvrijednost u kunama kupuje kuću označeno kao čestica zgrade 983 K.O. Marina sagrađeno na čest. zem. 4794/2 K.O. Marina i 4794/12 K.O. Marina iako im stvarna namjera nije bila kupiti navedenu kuću, pa nikada nisu ni zatražili stjecanje vlasništva trgovačkom društvu „Seget Jadran“ d.d. uknjižbom u zemljišne knjige kod Općinskog suda u Trogiru, već su htjeli dijelom novčanih sredstava koja je Hrvatska banka za obnovu i razvoj odobrila kao kredit trgovačkom društvu „Seget Jadran“ d.d. za strogo namjenske svrhe, podmiriti osobne kreditne obveze Marka Mandića koje je ovaj imao prema „Splitskoj banci“ d.d. Split temeljem odobrenog mu, a ne vraćenog kredita iz 1995. godine, kojim kreditom je kupio dionice trgovačkog društva „Seget Jadran“ d.d. i to u iznosu od 2.963,787,84 kune u koju svrhu je Ivica Pavković 1. i 9. kolovoza 1997. godine potpisao dva posebna naloga za prijenos sa svrhom doznake plaćanje po ugovoru Marka Mandića u ukupnom iznosu od 2.963.787,84 kune, u protuvrijednosti 840.000,00 DEM, temeljem kojih naloga su ova novčana sredstva prenesena s računa trgovačkog društva „Seget Jadran“ d.d. na žiro-račun Marka Mandića br.34402-601-83097, pa je na taj način Marko Mandić podmirio svoje obveze prema „Splitskoj banci“ d.d. koje je imao temeljem ugovora s tom bankom od 29. prosinca 1995. godine, na koji način su Marku Mandiću pribavili imovinsku korist u iznosu od 2.963.787,84 kune, a u tom iznosu oštetili tužitelja - trgovačko društvo „Seget Jadran“ d.d., Seget Donji, nad kojim je u međuvremenu otvoren stečajni postupak, dakle, kao odgovorne osobe s ciljem pribavljanja, i to Marko Mandić za sebe, a tuženik Ivica Pavković za drugoga, znatne imovinske koristi, iskoristili svoj položaj i ovlasti i prekoračili granice svojih ovlasti, a kaznenim djelom je pribavljena znatna imovinska korist i počinitelji su postupali s ciljem pribavljanja takve koristi, čime su počinili kazneno djelo protiv službene dužnosti - zlouporabom položaja i ovlasti - označeno i

kažnjivo po čl. 337. st. 4. u svezi st. 1. KZ/97, s tim da je temeljem čl. 132. st. 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02, 62/03 - pročišćeni tekst i 115/06 - dalje u tekstu: ZKP/97), tužitelj „Seget Jadran“ d.d. u stečaju, Seget Donji kao oštećeno trgovačko društvo s postavljenim imovinsko-pravnim zahtjevom upućeno u parnicu.

3. Tako dakle, tuženik djelujući kao direktor tužitelja da je tužitelju prouzročio štetu i to u visini od 2.963.787,84 kune, a koja šteta je prouzročena kaznenim djelom, te je tuženik priloženom pravomoćnom presudom Županijskog suda u Splitu br. K-35/13 od 03. 07. 2014. pravomoćno proglašen krivim za to kazneno djelo, pa je tuženik solidarno s ostalim odgovornim osobama dužan tužitelju naknaditi štetu u visini od 2.963.787,84 kune s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 10. 08. 1997. pa do isplate.

4. Presudom zbog ogluhe ovog suda poslovni broj P-840/14 od 24. travnja 2015. naloženo je tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 2.963.784,84 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te naknaditi tužitelju parnični trošak.

5. Protiv naprijed citirane presude tuženik je podnio žalbu.

6. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-840/2014-23 od 20. studenog 2018. utvrđen je prekid postupka u odnosu na tužitelja, budući je tužitelj brisan iz sudskog registra, a pozivom na odredbu članka 212. stavak 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, dalje ZPP-a).

7. Protiv naprijed citiranog rješenja tuženik je podnio žalbu.

8. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 76 PŽ-580/2019-2 od 30. siječnja 2019. odbijena je tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-840/2014-3 od 20. studenog 2018.

9. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-840/2014-29 od 19. travnja 2021. nastavljen je postupak u predmetnoj pravnoj stvari u odnosu na tužitelja Stečajna masa iza SEGET JADRAN d.d. u stečaju, OIB: 31858372668, a pozivom na odredbu članka 215. stavak 1. . Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje ZPP-a).

10. Spis je dostavljen Visokom trgovačkom sudu RH na nadležno postupanje.

11. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 76 PŽ-1502/2023-2 od 12. travnja 2023. ukinuta je presuda zbog ogluhe ovog suda poslovni broj P-840/14 od 25. travnja 2015.i predmet vraćen ovom sudu na ponovni postupak.

12. U ponovljenom postupku predmet se vodio pod poslovnim brojem P-470/2023.

13. U ponovljenom postupku tužitelj ističe kako Marko Mandić do danas nije niti djelomično podmirio obvezu koja mu je naložena točkom I. izreke pravomoćne presude

Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/08 od 10. ožujka 2015. koja je ispravljena pravomoćnim rješenjem o ispravku ovog suda poslovni broj P-802/08 od 12. ožujka 2015., međutim, temeljem izvansudske nagodbe od 18. lipnja 2021. broj OV-2115/21 treća osoba i to Jelena Rudež Vugdelija da je platila tužitelju iznos od 218.234,40 kn na ime djelomičnog podmirenja dijela tražbine tužitelja prema Marku Mandiću na ime zakonskih zateznih kamata. Zatezna kamata obračunata na glavnicu od 2.953.787,84 kn za razdoblje od 9. kolovoza 1997. do 13. siječnja 1998. da iznosi 218.948,66 kn, slijedom čega Jelena Rudež Vugdelija da nije podmirila kamate koje bi na glavnicu od 2.963.787,84 kn tekle nakon 13. siječnja 1998. Kako obveza tuženika Ivica Pavkovića utužena u ovom postupku je solidarna s obvezom Marka Mandića iz točke I. izreke pravomoćne presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/08 od 10. ožujka 2015. koja je ispravljena pravomoćnim rješenjem o ispravku Trgovačkog suda u Splitu broj P-802/08 od 12. ožujka 2015., te s obzirom na u međuvremenu izmijenjeni propis o zateznim kamatama i stupanju na snagu Zakona o uvođenju EUR-a kao službene valute u RH tužitelj je izvršio dopunu tužbenih navoda i usklađenje tužbenog zahtjeva predlažući sudu donošenje presude sadržaja pobliže specificiranog u citiranom podnesku.

14. Tuženik je u ponovljenom postupku, a u podnesku od 1. studenog 2023. istakao kako je Ivica Pavković suokrivljenik iz kaznene presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 Marko Mandić nužni i jedinstveni suparničar u ovoj pravnoj stvari. Kako Marko Mandić nije obuhvaćen tužbom kao tuženik, to tužba da nije uredna. Tuženik osporava osnov i iznos naknade štete, te negira svoju odgovornost. Tuženik ističe prigovor zastare. Kod potraživanja naknade štete prouzročene kaznenim djelom u smislu članka 377. Zakona o obveznim odnosima zastarijevanje da počinje teći kada je kazneno djelo učinjeno. Djelo da je počinjeno u srpnju i kolovozu 1997., a tužba da je podnesena 29. listopada 2014., odnosno protekom roka od 3 godine, pa da je tužbeno traženje zastarjelo.

15. Tuženik nadalje navodi da je još 23. listopada 2022. za vrijeme trajanja kaznenog postupka, prije pravomoćnog okončanja istoga pokrenuo parnicu protiv Marka Mandića radi isplate u iznosu od 2.963.787,84 kn, koja da je pravomoćno završena presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/2008 od 10. ožujka 2015. na način da je isti obvezan taj novčani iznos podmiriti tužitelju, a koja činjenica da se ističe iz razloga što je iz te odluke razvidno da je štetu tužitelju počinio Marko Mandić. Tako i u obrazloženju odluke da se navodi da je Marko Mandić uz pomoć Ivica Pavkovića pribavio nepripadajuću imovinsku korist. Izreka presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 kao bitno činjenično obilježje sadrži navod da je Ivica Pavković za drugoga učinio određenu radnju, te da je u izreci navedeno da je imovinska korist pribavljena Marku Mandić. Isto to da se navodi i u razlozima odluke. Da tuženik nije ostvario imovinsku korist da proizlazi iz sadržaja citirane odluke, kao i odluke Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 802/2008 od 10. ožujka 2015. Iz sadržaja odluke da je jasno da je Marko Mandić u isključivom posjedu predmetne nekretnine koju nesmetano uživa od 1997. do danas. Tuženik da je dužnost direktora trgovačkog društva Seget Jadran d.d. obavljao u periodu od 15.4.1993. pa do 31.3.1999. Ta činjenica da je razvidna iz obrazloženja odluka i povijesnog izvotka za tužitelja. Nakon odlaska s njegove funkcije osobe ovlaštene za zastupanje društva Seget Jadran d.d. da nisu podnijele zahtjev za predbilježbu/uknjižbu prava vlasništva na temelju kupoprodajnog ugovora 31. srpnja 1997. iako su mogle i bile dužne po zakonu. Činjenica da istinitost potpisa prodavatelja na ugovoru o kupoprodaji od 31.

srpnja 1997. zaključenog između Mandića i tužitelja nije bila ovjerena na zakonom propisan način nije sprječavala podnošenje prijedloga za predbilježbu prava vlasništva. Predbilježba prava vlasništva će se dopustiti kada isprava na temelju koje se zahtjeva upis ne odgovara svim posebnim pretpostavkama za uknjižbu, ali ispunjava opće pretpostavke za zemljišno-knjižni upis. Kupoprodajni ugovor da je ispunjavao opće pretpostavke za upis u knjigu, ali da nije ispunjavao posebne pretpostavke jer da mu je nedostajala ovjera potpisa prodavatelja. Predbilježba prava vlasništva da bi izvjesno predstavljala radnju koja bi doprinijela očuvanju imovine tužitelja. Prijedlog za predbilježbu da nije podnesen od 1. travnja 1999. kada tuženik od tog dana više nije bio direktor, pa sve do otvaranja stečaja, te da je u tom vremenskom periodu šteta mogla biti spriječena, sanirana ili umanjena. To da se ističe iz razloga što su treće osobe doprinijele šteti, te da bi iste bile i krive za počinjenu štetu tužitelju.

16. Nadalje, se tuženik poziva se na primjenu odredbe članka 12. stavak 3. ZPP-a, te ističe da je sud vezan i za odlučne činjenice koje predstavljaju bitno činjenično obilježje predmetnog kaznenog djela. Odlučne činjenice da ukazuju da tuženik nije ostvario korist, ali ni počinio štetu društva. Sud da nije vezan pravomoćnom presudom kaznenog suda u pogledu eventualne odgovornosti trećih osoba čije ponašanje (nečinjenje) je doprinijelo šteti. Ukoliko sud zauzme stav o solidarnoj odgovornosti tuženika i Marka Mandića ističe da je treća osoba djelomično namirila tražbinu tužitelja prema Marku Mandiću što da znači da se novčana obveza u jednom dijelu ugasila, a tužitelj u tom dijelu da nije uredio tužbeni zahtjev.

17. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 29. siječnja 2024. tužitelj ističe kako prema mjerodavnim propisima nije došlo do zastare tražbine tužitelja. Tuženik i Marko Mandić da su solidarni dužnici, a ne nužni jedinstveni suparničari. Iz pravomoćne kaznene presude da proizlazi kako kupoprodajni ugovor citiran u toj presudi nije odgovarao stvarnoj namjeri stranaka, već da je bio prividan i sredstvo počinjenja kaznenog djela počinjenog dogovorno i zajednički od strane počinitelja među kojima da je i tuženik iz ove parnice kojim dijelom da je uzrokovana šteta tužitelju u cilju pribavljanje nepripadajuće velike imovinske koristi počinitelja kaznenog djela, što da dodano proizlazi iz činjenice da tuženik Ivica Pavković kao tadašnji direktor tužitelja nikada nije zatražio stjecanje vlasništva predmetne nekretnine uknjižbom u zemljišnoj knjizi, pa da je očito da je taj ugovor pravno nevaljan, te se temeljem istoga nije moglo steći vlasništvo pa naknadno nepodnošenje zahtjeva za predbilježbu ili uknjižbu da nije ni moglo dovesti do stjecanja vlasništva niti otkloniti nastalu štetu.

18. Na ročištu održanom dana 17. srpnja 2024. tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, dok je tuženik ustrajao u iznesenim prigovorima.

19. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

20. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete zbog počinjenog kaznenog djela.

21. Iz stanja spisa proizlaze slijedeće činjenice:

-da je pravomoćnom (18. kolovoza 2014.) presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 od 3. srpnja 2014. ovaj tuženik zajedno s Markom Mandićem pravomoćno proglašen krivim za kazneno djelo označeno i kažnjivo po članku 337. stavak 4. u vezi s člankom 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" 100/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 114/03, 62/03 – pročišćeni tekst i 115/06-dalje u tekstu: KZ/97), te da je temeljem odredbe članka 132. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku tužitelj, kao oštećeno trgovačko društvo radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva upućen u parnicu;

- da se je pred ovim sudom vodio postupak pod poslovnim brojem P-802/08 u pravnoj stvari Seget Jadran d.d. u stečaju, Seget Donji, kao tužitelja protiv Marka Mandića iz Seget Vranjica, kao prvotuženika i Ružice Mandić iz Zagreba kao drugotuženika, a predmet kojeg spora je bio zahtjev tužitelja usmjeren na isplatu (povrat) sredstava koje je Marko Mandić primio od tužitelja temeljem kupoprodajnog ugovora, odnosno zahtjev za isplatu iznosa od 2.963.787,84 kn.

- da je presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/08 od 10. ožujka 2015. i to točkom I. izreke Marko Mandić obvezan na isplatu iznosa od 2.963.787,84 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 9. kolovoza 1997. pa do isplate, a koja presuda je ispravljena rješenjem o ispravku poslovni broj P-802/2008 od 12. ožujka 2015.;

- da je presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-622/19-3 od 27. kolovoza 2020. potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/2008 od 10. ožujka 2015.

22. Navedene činjenice među strankama nisu sporne. Sporni su već naprijed navedeni prigovori tuženika sadržani u odgovoru na tužbu, koje je sud našao neosnovanim iz slijedećih razloga:

23. Glede po tuženiku istaknutog prigovora zastare za navesti je da je člankom 377. ZOO/91 propisano da kada je šteta uzrokovana kaznenim djelom, a za kazneno gonjenje je predviđen dulji rok zastare, zahtjev za naknadu štete prema odgovornoj osobi zastarijeva kada istekne vrijeme određeno za zastaru kaznenog gonjenja.

24. Za kazneno djelo zlorporabe položaja i ovlasti iz članka 337. stavak 4. u vezi sa stavkom 1. KZ/97, za počinjenje kojega je tuženik pravomoćno proglašen krivim, propisana je kazna zatvora od jedne do deset godina, a prema odredbi članka 19. stavak 1. al. 3. KZ/97 zastara kaznenog progona za to kazneno djelo nastupa u roku od deset godina od počinjenja kaznenog djela.

25. Prilikom primjene zastarnog roka iz članka 377. ZOO/91 zastara naknade štete prouzročene kaznenim djelom počinje teći od pravomoćnosti kaznene presude kojom je okrivljenik proglašen krivim (osuđujuća presuda), a ne od dana počinjenja kaznenog djela, neovisno o tome je li oštećenik u kaznenom postupku postavio imovinsko-pravni zahtjev odnosno neovisno o tome je ili od stranke kaznenog suda upućen na pokretanje parnice u određenom roku ili je u tom roku podnio tužbu (Tako i u presudi VS RH broj: Rev-195/2022-2 od 15. studenog 2022.).

26. Tužitelj je predmetnu tužbu radi naknade štete podnio 27. listopada 2014., odnosno nakon donošenja pravomoćne (18. kolovoza 2014.) kaznene presude Županijskog suda u Splitu K-35/13 od 3. srpnja 2014. Prema tome tužba tužitelja podnesena je unutar zastarnog roka od deset godina od pravomoćnosti predmetne

kaznene presude, odnosno tužitelj je podnio tužbu unutar desetogodišnjeg roka zastare, počevši od pravomoćnosti kaznene presude, jer članka 377. stavak 1. ZOO-a vrlo jasno predviđa dulji rok zastarijevanja, te upravo doprinosi pravnoj sigurnosti, budući da oštećene osobe kojima su štete prouzrokovane kaznenim djelom imaju pravo na dulji rok zastarijevanja, upravo zbog činjenice da se uvijek ne može znati kada će se počinitelj pronaći i tko je on, a tek s pravomoćnošću presude oštećena osoba zna tko je prouzrokovao štetu, te joj je upravo zbog toga ZOO dao pravo na dulji zastarni rok od uobičajenih-drugih šteta. Taj rok naziva se i privilegiranim rokom.

27. Dakle, uzimajući u obzir dan pravomoćnosti predmetne kaznene presude (18. kolovoza 2014.) i dan podnošenja tužbe u ovom predmetu (27. listopada 2014.), ovaj sud smatra da prigovor zastare nije osnovan.

28. O odgovornosti tuženika za predmetnu štetu odlučeno je temeljem naprijed citirane presude Županijskog suda u Splitu.

29. Odredbom članka 12. stavak 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje ZPP-a) propisano je da je u parničnom postupku sud u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioa vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik proglašava krivim.

30. Spisu je privijena presuda Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 od 3. srpnja 2014. (list 3-9 spisa) kojom su proglašeni krivim Ivica Pavković i Marko Mandić za počinjenje kaznenog djela protiv službene dužnosti-zloupotrebom položaja i ovlasti-označeno i kažnjivo po članku 337. stavak 4. u svezi sa stavkom 1. KZ/97. što su krajem srpnja i početkom kolovoza 1997. Ivica Pavković kao predsjednik uprave tužitelja, Bože Zulim kao predsjednik nadzornog odbora tužitelja i Marko Mandić kao član nadzornog odbora tužitelja zajednički s ciljem prisvajanja nepripadajuće velike imovinske koristi Marku Mandiću donijeli odluku da će ovaj tužitelj upiti kuću Marka Mandića iako im stvarna namjera nije bila kupiti istu, pa nikada nisu zatražili stjecanje prava vlasništva navedenom trgovačkom društvu, već su htjeli dijelom novčanih sredstava koja je Hrvatska banka za obnovu i razvoj odobrila kao kredit tom trgovačkom društvu podmiriti osobne kreditne obveze Marka Mandića i u koju svrhu je ovaj tuženik potpisao dva posebna naloga za prijenos sa svrhom doznake plaćanja po ugovoru Marku Mandiću u ukupnom iznosu od 2.963.787,84 kn u protuvrijednosti 840.000,00 DEM kojim su ta novčana sredstva prenesena s računa tužitelja na žiro-račun Marka Mandića i na koji način su Marku Mandiću pribavili imovinsku korist u iznosu od 2.963.787,84 kn, a u tom iznosu oštetili navedeno trgovačko društvo i počinili kazneno djelo.

31. Činjenice koje su odlučne u ovom predmetu-da stvarna namjera tuženika i Marka Mandića nije bila da Marko Mandić proda, a tužitelj stječe nekretninu Marka Mandića, već da se sredstvima tužitelja podmiri kreditni dug Marka Mandića, na koji način su Marku Mandiću pribavili imovinsku korist i oštetili tužitelja-utvrđene su u navedenom kaznenom predmetu Županijskog suda u Splitu i predstavljaju činjenični opis kaznenog djela kojeg je počinio Ivica Pavković, ovdje tuženik zajedno sa Markom Mandićem i njegova bitna obilježja. Zbog toga je u smislu odredbe članka 12. stavak 3. ZPP-a ovaj sud vezan za činjenični opis kaznenog djela i nije mogao navedene odlučne činjenice utvrditi drukčije nego su one utvrđene u navedenom kaznenom

predmetu. Kako je ovaj tuženik zajedno s Markom Mandićem proglašen krivim za počinjeno kazneno djelo, kojom je dakle pravomoćno osuđujućom presudom sud vezan (članak 12. stavak 3. ZPP-a), to je zaključio da je tuženik odgovoran tužitelju za počinjenu štetu.

32. Sud ne prihvaća stav tuženika da tužba nije uredna, jer da istom nije obuhvaćen Marko Mandić koji da je kao suokrivljenik iz kaznene presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 Marko Mandić nužni i jedinstveni suparničar u ovoj pravnoj stvari.

33. Solidarnost se nikada ne pretpostavlja, za njezin nastanak uvijek je potrebna pravna osnova tj. zakon ili pravni posao kojim je solidarnost propisana ili ugovorena. Slučaj solidarnosti po ZOO-u, dakle po samom zakonu je određen, među ostalim, i člankom 206. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, dalje: ZOO/91), kojim je propisano da za štetu koju je više osoba prouzročilo zajedno svi sudionici odgovaraju solidarno. Otuda proizlazi da su Marko Mandić i tuženik Ivica Pavković solidarni dužnici budući su zajedno prouzročili štetu počinjenim kaznenim djelom.

34. Iz činjenice da su ovaj tuženik i Marko Mandić solidarni dužnici ne proizlazi da su oni nužni i jedinstveni suparničari.

35. Solidarni dužnici su obični suparničari.

36. Prema odredbi članka 414. stavak 1. ZOO/91 svaki dužnik solidarne obveze odgovara vjerovniku za cijelu obvezu i vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje od koga hoće sve dok ne bude potpuno ispunjena, ali kad jedan dužnik ispunji obvezu, ona prestaje i svi se dužnici oslobađaju.

37. Sukladno sadržaju odredbe članka 414. stavak 1. ZOO/91, u slučaju kada je u odnosu ne neke od više solidarnih dužnika donesena pravomoćna i ovršna presuda, to nije zapreka da se vodi parnica protiv ostalih solidarnih dužnika i njima naloži ispunjenje iste solidarne obveze, budući da solidarna odgovornost više solidarnih dužnika prestaje kada jedan od solidarnih dužnika ispunji obvezu u cijelosti, u kojem slučaju se ostali solidarni dužnici oslobađaju obveze.

38. Dakle, neovisno o činjenici što je u odnosu na Marka Mandića donesena pravomoćna presuda ovog suda poslovni broj P-802/08 od 10. ožujka 2015., može se voditi parnica i protiv drugog solidarnog dužnika, ovdje tuženika i njemu naložiti ispunjenje solidarne obveze, obzirom da donošenjem navedene presude ne prestaje solidarna obveza drugog solidarnog dužnika, ovdje tuženika, koja prestaje tek namirenjem vjerovnika.

39. U predmetnoj pravnoj stvari radi se o pasivnoj solidarnosti ili pasivno solidarnoj obvezi budući da za predmetnu naknadu štete u iznosu od 393.362,25 EUR-a (2.963.787,84 kn) odgovara više dužnika, tj. Marko Mandić i Ivica Pavković. Pravna posljedica pasivne solidarnosti je ta da svaki solidarni dužnik odgovara za cijelu obvezu i ta solidarna odgovornost prestaje tek kada jedan od solidarnih dužnika ispunji obvezu u cijelosti vjerovniku, u kojem slučaju se ostali solidarni vjerovnici oslobađaju obveze.

40. Prema neosporenim navodima tužitelja Marko Mandić do danas nije niti djelomično podmirio obvezu koja mu je naložena točkom I. izreke presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/2008 od 10. ožujka 2015., međutim, treća osoba je platila tužitelju iznos od 218.234,40 kn na ime podmirenja zakonskih zateznih kamata, a koja kamata obračunata na glavnicu u iznosu od 2.963.787,84 kn za razdoblje od 9. kolovoza 1997. do 13. ožujka 1998. da iznosi 218.946,66 kn (podnesak od 19. rujna 2023.). Svoje uračunavanje tužitelj je dokumentirao priloženim obračunom kamata (list 187 spisa), iz kojeg su razvidni svi bitni elementi obračuna i to: osnova i visina tražbine po kojoj su obračunate kamate, vrijeme dospelosti i vrijeme plaćanja tih tražbina, broj dana zakašnjenja, te visina kamatne stope po kojoj su kamate obračunate. Tuženik tijekom postupka nije osporio niti jedan od naprijed navedenih bitnih elemenata tužiteljevog obračuna, zbog čega je istog sud prihvatio. Tužitelj je ispravno, sukladno odredbi članka 313. ZOO-a, podmireni iznos uračunao u podmiru dijela kamata, te ustrajao u isplati ostatka nepodmirene glavnice i kamata.

41. Kako iz stanja spisa proizlazi da tužitelj Marko Mandić nije podmirio obvezu koja mu je naložena točkom I. izreke pravomoćne presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/08 od 10. ožujka 2015. u iznosu od 393.362,25 EUR-a (2.963.787,84 kn), to je valjalo naložiti tuženiku da navedeni iznos isplati tužitelju. Na dosuđeni iznos glavnice tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate od 10. kolovoza 1997. (vrijeme počinjenja predmetnog kaznenog djela), a sukladno odredbi članka 29. stavak 1. ZOO-a pa do isplate, no kako je tužitelju zatvoreno dugovanje za zakonsku zateznu kamatu za razdoblje od 9. kolovoza 1997. pa do 13. siječnja 1998., to je tužitelju valjalo priznati zakonsku zateznu kamatu počevši od 14. siječnja 1998. pa do isplate, a po stopi iz članka 29. stavak 2. ZOO-a, odnosno po stopi koja se primjenjuje na "ostale odnose".

42. Stoga je odlučeno kao u izreci ove presude.

43. Kako je tužitelj uređenim tužbenim zahtjevom sadržanim u podnesku od 19. rujna 2023. povukao tužbu u dijelu zakonskih zateznih kamata koje na iznos od 393.362,25 EUR-a (2.963.787,84 kn) teku za razdoblje od 10. kolovoza 1997. do 13. siječnja 1998., a kojem povlačenju se nije protivio ni tuženik to je temeljem odredbe članka 193. stavak 2. ZPP-a, odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom I.

44. Naposljetku je za navesti kako je ovaj sud odbio kao suvišan prijedlog tuženika radi izvođenja dokaza pribave spisa Županijskog suda u Splitu poslovni broj K-35/13 i Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-802/08 budući je sve relevantne činjenice utvrdio analizom dokumentacije koja priliježe ovom spisu, te je odbio kao suvišan i prijedlog radi izvođenja dokaza saslušanjem tuženika kao parnične stranke budući tuženik nije određeno naveo na koju odlučnu činjenicu bi sud trebao izvesti dokaz njegovim saslušanjem a sve pozivom na odredbu člana 10. ZPP-a kojim je propisano da je sud dužan provesti postupak bez odugovlačenja u razumnom roku i sa što manje troškova.

45. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1., članka 155. i članka 164. stavak 1. i 2. ZPP-a uz primjenu važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 138/2023, dalje: OT-a), kao i važeće Tarife sudskih pristojbi prema Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/2018 i 51/2023-dalje: ZSP).

46. Tužitelju je kao trošak parničnog postupka obistinjen trošak sastava tužbe od 27. listopada 2014. dopunjene podneskom od 19. rujna 2023. (TBR 7. toč. 1. OT-a) u iznosu od u iznosu od 5.548,12 EUR-a, uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 1.849,37 EUR-a, trošak sastava podneska od 29. siječnja 2024. (TBR 8. toč. 3. OT-a) u iznosu od 5.548,12 EUR-a uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 1.849,37 EUR-a, trošak zastupanja na ročištu od 17. srpnja 2024. (TBR 9. toč. 1. OT-a)- u iznosu od 5.548,12 EUR-a, uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 1.849,37 EUR-a, trošak pristupa na ročište za objavu presude (TBR 9. toč. 3. OT-a) – 100,00 EUR-a uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 250,00 EUR-a, te trošak pristojbe presude u iznosu do 663,61 EUR-a, odnosno ukupno 23.644,72 EUR-a.

47. Na dosuđeni iznos troška parničnog postupka tuženiku su priznate i kamate koje teku od donošenja presude pa do isplate (članak 151. stavak 3. ZPP-a), a po stopi iz članka 29. stavak 2. ZOO-a. Radi navedenog odlučeno je kao u točki II. izreke rješenja.

Novčani iznosi koji su navedeni u izreci ove odluke iskazani su u EUR-ima i kunama sukladno Zakonu o uvođenju kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" 57/22 i 88/22), te je prilikom konverzije korišten fiksni tečaj 7,53450.

U Splitu 19. srpnja 2024.

S u d a c

Ivana Madunić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 15 dana od dostave prijepisa ove odluke, putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.

Dna:

- Punomoćniku tužitelja;
- Punomoćniku tuženika;
- u spis

Broj zapisa: **9-3086a-88704**

Kontrolni broj: **02d91-cf901-ee899**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANA MADUNIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.